

Medlemsstaternas lagstiftning - Tyskland

Šīs lapas saturs ir mašīntulkotājums, kura kvalitāti nevar garantēt.

Här hittar du information om det tyska rättssystemet.

Förbundsrepubliken Tyskland är en demokratisk, federal och social stat på grundval av rättsstatsprincipen. Tillsammans med principerna om en demokratisk, federal och social rättsstatsprincip utgör de grundläggande rättigheterna den okränkbara kärnan i den tyska konstitutionen, vars efterlevnad den federala författningsdomstolen övervakar.

Rättskällor

Grundlagen är Tysklands grundlag. Det finns en ram för Tysklands rättsliga ram och värderam. I överenskommelsen fastställs:

- grundläggande principer för de grundläggande rättigheterna
- den grundläggande statliga ordningen och de viktigaste principerna för statens förvaltning och de högsta institutionerna
- principerna för valet till förbundsdagen
- de fritt valda parlamentsledamöternas status och rättigheter
- hur den tyska förbundsdagen är organiserad och fungerar.

Typer av rättsliga instrument – beskrivning

I Tyskland är konstitutionen, lagarna, förordningarna och stadgarna de viktigaste **rättskällorna**. Dessutom styrs **oskrivna rättskällor** av de allmänna bestämmelserna i internationell rätt och sedvanerätt. Rättspraxis är i princip inte en rättskälla, även om den har en viktig roll att spela i praktiken. Endast vissa beslut av den federala författningsdomstolen har laga kraft.

Tyskland är en federal stat med 16 delstater. Som en följd av detta tillämpar **federala lagar** "deras räckvidd för att täcka Förbundsrepubliken Tysklands hela territorium" och **nationella lagar**, som endast är tillämpliga i den federala staten i fråga. Varje delstat har sin egen författning och, inom ramen för de rättigheter som följer av grundlagen, även behörighet att anta lagar och andra författningar.

Den federala regeringens och delstaternas **lagstiftningsbefogenheter** regleras i detalj i grundlagen. Delstaterna behåller sin lagstiftningsbehörighet, eftersom de inte har överförts till den federala regeringen i enlighet med grundlagen. Federationens huvudsakliga lagstiftningsbehörighet följer av artikel 71–74 i grundlagen. Andra federala lagstiftningsbefogenheter föreskrivs också i olika delar av grundlagen.

Den federala regeringens exklusiva lagstiftande makt

På området för den exklusiva federala lagstiftningen har delstaterna rätt att lagstifta endast om och i den mån de uttryckligen har rätt att göra det i en federal lag (artikel 71 i den tyska konstitutionen).

Enligt artikel 73 i grundlagen har förbundsregeringen exklusiv lagstiftning bland annat om utrikesfrågor, försvar (inbegripet civilskydd), medborgarskap, fri rörlighet, pass, registrering och utvisning, invandring och utvandring, samt utlämning, monetär, monetär och elektronisk handel, enhetligt tull- och handelsområdet, luftfart, samarbete mellan den federala regeringen och delstaterna inom kriminalpolisen samt lagen om vapen och sprängämnen.

Konkurrerande lagstiftning

När det gäller konkurrerande lagstiftning har delstaterna lagstiftningsbehörighet så länge och i den mån som den federala regeringen inte slutgiltigt utnyttjar sin lagstiftningsbehörighet inom samma område (artikel 72 i grundlagen). Den konkurrerande lagstiftningen omfattar bland annat följande **områden**: civilrätt, straffrätt, vägtransport, utlämningars rätt till bosättning, rätt till etablering, ekonomi, arbetsrätt och vissa aspekter av konsumentskydd. På vissa områden som anges i artikel 74 i grundlagen,

vilka omfattas av tillämpningsområdet för konkurrerande lagstiftning, är den federala regeringen endast behörig att lagstifta om och i den mån som den tyska regeringen kräver lagstiftning på federal nivå i fråga om motsvarande levnadsförhållanden i Tyskland eller bibehållandet av en juridisk eller ekonomisk enhet i den offentliga sektorns intresse.

I grundlagen regleras även konflikten mellan den federala lagstiftningen och delstatslagen. Grundregeln anges i artikel 31 i grundlagen: **"förbundslagen strider mot den nationella lagstiftningen"**. Denna princip tillämpas utan att det påverkar konflikternas hierarki, så att exempelvis federala order har företräde framför en statsförfattning.

Rättsreglernas hierarki

Den övre delen av den nationella standardpyramiden är grundlagen. Det har en högre prioritet än någon annan nationell rättskälla. Som grundlag utgör den grunden för hela det tyska rättssystemet. I Tyskland måste all lagstiftning vara både formell och materiell. I artikel 20.3 i grundlagen föreskrivs i detta avseende att lagstiftning om konstitutionell ordning och verkställande våld och rättspraxis är bindande enligt lag och lag. De grundläggande rättigheter som fastställs i artikel 1–19 i grundlagen är bindande för lagstiftning, verkställande våld och rättspraxis som direkt tillämplig lag (artikel 1.3). **Grundlagen verkställs** i sista hand av författningsdomstolen. Endast den federala författningsdomstolen kan förklara den ogiltig för det fall att en lag är författningsenlig.

I artikel 79.2 föreskrivs att ändringen av grundlagen **ska** kräva godkännande av två tredjedelar av förbundsdagens ledamöter och två tredjedelar av förbundsrådet. Förbundsrådet är den institution genom vilken delstaterna deltar i den federala regeringens lagstiftning och förvaltning och i Europeiska unionen. Vissa centrala delar av grundlagen, nämligen den federala regeringens struktur i länderna, principen om deltagande i lagstiftningen eller de principer som fastställs i artiklarna 1 och 20, dras tillbaka helt (artikel 79.3).

Enligt konstitutionen styrs den federala och regionala lagstiftningen av de **allmänna bestämmelserna i internationell rätt**. Dessa inbegriper internationell sedvanerätt och allmänna folkrättsliga principer, och inte internationell rätt. I grundlagen anges det uttryckligen att de allmänna bestämmelserna i internationell rätt utgör en del av den federala lagstiftningen, att de agerar i enlighet med lagar och att de har direkta rättigheter och skyldigheter för invånarna i det federala territoriet (artikel 25). De allmänna folkrättsliga regler som är viktiga för individen, det vill säga individuella skyddsbestämmelser, omfattar i synnerhet tvingande internationell rätt, tillhandahållande av ett tillfredsställande rättsligt skydd för utlänningar eller principen om specificering, enligt vilka straffrättsliga förfaranden ska begränsas av den utländska statens samtycke.

Enkla lagar finns i konstitutionen. Förbundsdagen beslutar med förbundsrådets medverkan. Lagförslag kan läggas fram av förbundsregeringen, förbundsrådet och förbundsdagen (från en politisk grupp eller minst 5 % av ledamöterna) till **förbundsdagen**. I grundlagen anges de fall där förbundsdagens lagstiftningsbeslut kräver godkännande **av förbundsrådet (enligt den statistik som förbundsrådet offentliggör** [på](#) sin webbplats, är detta för närvarande cirka 45 % av alla lagar). Förbundsrådet kan endast överklaga de andra lagstiftningsbesluten, som Bundestag kan avvisa. Vid tvister mellan förbundsdagen och förbundsrådet kan ett gemensamt rådgivande organ uppmanas att ge råd till lagförslaget (så kallat förlikningskommittén). Den består av samma antal ledamöter från förbundsdagen och förbundsrådet (för närvarande 16). Förlikningskommittén förväntas utarbeta förslag till avtal, men kan inte besluta om vare sig förbundsdagens och förbundsrådets ståndpunkt.

Förordningarna är lägre än lagarna. De utfärdas av förbundsregeringen, en federal minister eller en federal regering. **Stadgan** är lägre än de rättsliga instrumenten. De utfärdas av ett offentligrättsligt organ, t.ex. en kommun.

Institutionell ram

Lagstiftarens organ

I Förbundsrepubliken Tyskland är det parlamenten som ansvarar för **lagstiftningen**. Den tyska förbundsdagen är således lagstiftarens främsta organ. Rådet beslutar – med Bundesrat – alla lagar som omfattas av den federala regeringens behörighet.

Ledamöter och politiska grupper i förbundsdagen kan, liksom förbundsrådet och den federala regeringen, införa **utkast till** nya lagar eller ändra lagar i den tyska förbundsdagen. Här äger debatten, diskussionen och omröstningen om lagförslaget rum här.

Eftersom delstaterna har en betydande del av statens makt i Tysklands federala system medverkar **förbundsrådet** också i lagstiftningsprocessen. Han får **alla röstberättigade aktier och kan till** och med gå i konkurs, beroende på lagens natur.

Mer information finns på [förbundsdagens](#) webbplats.

Lagstiftningsförfaranden

Lagstiftning

De flesta utkasterna eller mallarna framställs av förbundsregeringen. Som en central kontrollerande nivå har den mest erfarenhet av genomförande och är direkt medveten om var i praktiken det finns ett behov av ny lagstiftning.

Den federala regeringen kan dock inte utarbeta nya lagar på egen hand. Förbundsrådet och förbundsdagen har också rätt att **lägga fram lagförslag**.

Initiativ från den federala regeringen eller förbundsrådet

Om förbundsregeringen vill ändra eller ändra en lag måste förbundskanslern eller förbundskanslern först vidarebefordra lagförslaget till **förbundsrådet**.

Därefter har förbundsrådet normalt sex veckor på sig att avge ett yttrande som regeringen kan yttra sig om. Förbundskanslern och förbundskanslern vidarebefordrar sedan utkastet till Bundestag med Bundesrat. Ett undantag från detta förfarande är **finanslagen**: Fakturor skickas här samtidigt till förbundsrådet och förbundsdagen.

Ett liknande förfarande gäller för det federala rådets lagstiftningsinitiativ. Efter att majoriteten av medlemmarna i förbundsrådet har valt ett lagförslag har förslaget företräde framför den federala regeringen. Du lämnar vanligtvis ett yttrande till förbundsdagen inom sex veckor och vidarebefordrar sedan det till förbundsdagen.

Initiativ från den övre delen av förbundsdagen

Lagförslag kan också komma att utarbetas av förbundsdagen: Antingen **av minst en politisk grupp eller av minst 5 procent av den tyska förbundsdagen**.

Sådana utkast behöver inte lämnas in till förbundsrådet. Regeringen håller därför på att **ta fram särskilda lagförslag** om sina parlamentsgrupper.

Spridning av mallen

Innan ett lagförslag kan diskuteras i förbundsdagen måste det först översändas till förbundsdagens ordförande och registreras av den tyska myndigheten.

Därefter delas han ut till samtliga ledamöter i förbundsdagen, förbundsrådet och federala ministerier, antingen på papper eller, i regel, på elektronisk väg.

När lagförslaget finns **på plenarsessionens dagordning** lyckades han få den första delen av förslaget: Han står nu inför sitt offentliga och **officiella sammanträde** i den tyska förbundsdagen.

Tre behandlingar i kammaren

Utkast till lagar vid förbundsdagens plenarsammanträde går i allmänhet genom tre debatter – de så kallade avläsningarna.

Första behandlingen är föremål för en diskussion endast om den har godkänts av rådet för äldre (den tyska förbundsdagens verkställande organ) eller om den begärs av en av de politiska grupperna. Detta är ofta fallet för lagstiftningsprojekt som är särskilt kontroversiella eller intressanta för allmänheten.

Det främsta målet med den första behandlingen är att **identifiera en eller flera utskott** på grundval av rekommendationerna från rådet (äldre), som kommer att behandla lagförslaget och förbereda det inför andra behandlingen.

Om flera utskott utses, ska ett utskott vara ansvarigt utskott. Han är därför ansvarig för hur förfarandet fortskrider. Övriga utskott har en rådgivande roll.

Arbete i utskotten

Det detaljerade arbetet med lagstiftningen sker i de ständiga utskotten med ledamöter från alla politiska grupper. Kommitténs ledamöter deltar i diskussioner och möten. De kan också bjuda in berörda parter och experter till offentliga utfrågningar.

Parallellt med utskottsarbetet har de politiska **grupperna** inrättat arbetsgrupper där de fastställer och fastställer sina egna ståndpunkter.

Kommittéerna bygger inte sällan broar mellan de politiska grupperna. Samspelet mellan regeringen och oppositionsgrupper innebär att de flesta fakturor är mer eller mindre reviderade.

Efter överläggningarna **ska det ansvariga utskottet föreläggaförsamlingen en lägesrapport** och ett resultat av diskussionerna. Dess rekommendationer till beslut ligger till grund för den andra behandlingen i kammaren.

2:a behandlingen

Före den andra behandlingen har alla parlamentsledamöter mottagit den offentliggjorda **rekommendationen för ett beslut i tryckt form**. De är väl förberedda inför debatten. Dessutom har de politiska grupperna tidigare vid interna möten justerat sin ståndpunkt så att de kan visa enighet vid det andra offentliga mötet.

Efter den allmänna debatten kan samtliga bestämmelser i lagförslaget kallas individuellt. Som en allmän regel går det emellertid direkt till omröstning om lagförslaget.

Varje parlamentsledamot kan **lägga fram ändringsförslag** som behandlas direkt i kammaren. Om plenarförsamlingen beslutar att ändra den måste den nya versionen av lagförslaget skrivas ut och distribueras. Två tredjedelar av närvarande ledamöter kan dock ge sitt samtycke till detta förfarande. Därefter går det att gå direkt till tredje behandlingen.

Omröstning vid tredje behandlingen

En ny debatt ska endast hållas vid tredje behandlingen om det krävs av en politisk grupp eller av minst fem procent av ledamöterna i den tyska förbundsdagen.

Även ändringsförslag är inte längre tillåtna av enskilda ledamöter, utan endast av politiska grupper eller fem procent av ledamöterna i förbundsdagen och endast vid andra behandlingen.

Vid slutet av tredje behandlingen kommer slutomröstningen att äga rum. Som svar på frågan från förbundsdagens ordförande efter godkännande, omröstning och nedlagda röster, står ledamöterna av sina ledamöter.

Om lagförslaget har fått den majoritet som krävs i förbundsdagen kommer det att överlämnas till förbundsrådet som en lag.

Godkännande av förbundsrådet

Förbundsrådet agerar med stöd av förbundsrådet. Deras rätt till medverkan fastställs tydligt.

Förbundsrådet kan inte ändra den lag som antagits av förbundsdagen. Om han eller hon inte samtycker till lagen kan han eller hon hänskjuta ärendet till **förlikningskommittén**. Förlikningskommittén sammanför samma antal ledamöter i förbundsdagen och förbundsrådet.

Enligt vissa lagar är det obligatoriskt att godkänna förbundsrådet. Det rör sig till exempel om lagstiftning som behandlar delstaternas finansiella och administrativa ansvar.

Vid invändningar får förbundsdagen tillåta att lagen träder i kraft även om ingen överenskommelse har nåtts i förlikningskommittén. En ny omröstning i förbundsdagen kräver dock en absolut majoritet.

Ikraftträdande

När lagförslaget väl har antagits av förbundsdagen och förbundsrådet måste det genomgå ytterligare arbete innan det kan träda i kraft som en lag.

Den antagna lagen skrivs ut först och skickas till **förbundskanslern, förbundskanslern** och den **berörda ministern** för hans **kontrasignering**.

Den federala presidenten kommer därefter att få en kopia av lagen. Han ska undersöka om den har upprättats i **enlighet** med grundlagen och inte uppenbart strider mot grundlagen och inte uppenbart strider mot dess innehåll. Därefter undertecknar det den och offentliggör den i **Bundesgesetzblatt (Bundesgesetzblatt)**.

Lagen utfärdas därför. Om inget särskilt datum för ikraftträdande anges i lagen, ska det automatiskt tillämpas från och med den 14:e dagen efter utfärdandet av den officiella tidningen.

Mer information finns på [förbundsdagens](#) webbplats.

Juridiska databaser

På [internet](#) för intresserade medborgare ger förbundsministeriet för rättsliga frågor och konsumentskydd och justitieministeriet de berörda medborgarna kostnadsfri tillgång till nästan all gällande federal lagstiftning på internet. Lagar och andra författningar kan konsulteras i uppdaterade versioner. De konsolideras av dokumentationscentrumet vid förbundsmyndigheten för rättsliga frågor. Många viktiga lagar finns också på [engelska](#).

Förbundsregeringen har dessutom, under överinseende av det federala inrikesministeriet, för bygg- och anläggningsarbeten, kostnadsfritt tillgång [till en](#) stor databas med uppdaterade administrativa regler för de högsta federala myndigheterna på internet.

Eftersom Förbundsrepubliken Tyskland är en federal stat reglerar delstaterna sin egen publicering. De har på grundval av detta inrättat sina egna webbplatser, som är knutna [↗](#) till federationens och delstaternas juridikportal.

Länkar

[↗ Österrikes officiella tidning](#)

[↗ Lagar på Internet](#)

[↗ Översättning av engelska till lagar på Internet](#)

[↗ Internetförvaltning](#)

[↗ Den federala regeringens och delstaternas justitieportal](#)

[↗ Förbundsdagen](#)

[↗ Förbundsregeringen](#)

-kinöversättning

Det här är en maskinöversättning. Ägaren av sidan tar inget som helst ansvar för kvaliteten på den maskinöversatta texten.

Senaste uppdatering: 30/08/2019